

תשבץ 913

8	7	6	5	4	3	2	1
			11	10			9
	16	15		14			13
	20		19		18		17
		24		23		22	21
	30		29		28		27
36		35		34		32	31
	41			40		39	38
		46			44		43
			50			48	47
				53		52	51
					55		54

מאונץ:

1. תוארו של בני מין מזר; 6. אחד מחללי עזה; 9. אחד מעשרים וארבעה ספרים; 10. כך קראו ליוסף; 12. יישוב ישראלי; 14. חינוגי לכל צבא; 15. אחד משבעת המינים; 17. כלי ברוי; 18. מש"ח קדור ליל; 20. ארון עולם; 21. כבס. באנגלית; 22. היום השביעי; 23. סוסר גרמני, נרקיס וגולדמונד; 25. כהמה ה' מצוייה בחולה; 27. העיץ של ביע"ף; 29. ה' עיתון המגזק הראשון; 31. בית-חרושת לגר; 33. קונגליגר, אבל בעברית; 35. ס' גייה ישראלית; 38. המואביה; 40. מושב משלחת השילומים; 41. עני ואביון; 42. ממנו עשויים הכובעים בקיץ; 44. אחד ה' נביאים; 46. ספר ידוע של מכסים גורקי; 47. שיטתו של דוב יוסף; 49. חברת מו' ניות בינעירוניות; 50. מכשיר שימושי ב' חשמל, פתח ונפת; 51. כמעט לכל תל' מיד בית-ספר; 53. מחלקת התשלומים; 54. תוצרת אביר; 55. ארצו של ראקושי.

האדריאטי; 37. ארנון ממונה עליו; 39. תערוכת בולים; 43. שלוש מאות וחמישים; 45. ככל חדר אמבטיה; 46. רחוב סוחרים תלאביבי ידוע; 48. שורעו אינו מפרה; 50. חידק; 52. מספר הנהגים בחושם לעז' רת גוש עציון ב'1948; 53. מוון מדבר. **חמשה-עשר מספרי הוצאת עינות לפותר תשבץ העולם הזה** 910

דיד ביגיא, ירושלים, מזכרת משה, רחוב הכרמל; ירמיהו בן-אריה, ירושלים, אצל בודקו, אברבנאל 23; חייה בן-עמי, תל' אביב צייטלין 9; מאיר הראובני, תל-רעים, דוארניע הנגב; יהושע חליבנר, תל' אביב, שדרות גורדאו 50; משה חנוכה, ירושלים, רחוב עין-גדי; נ. יוסילוביץ, תל' אביב, אידלסון 15; יעקב כהן, צה"ל, ד. צ. 2660; אליעזר נחום, ראשון-לציון, רחוב רש"י; מירה ס. אילון, דוארניע גליל מע' רבי; זיה פלקסין, רמת-גן החייל 10; אליהו קליין-שטרן, חיפה, אהבת ציון 10; א. קופפר, רמת-חייל, עטרות 1-ב; משה קרסץ, חיפה, קריית שמואל, הנציב 6; משה שיטריה, טבריה, שיכון חתיקי ההס' דדרות א-77.

מושלמת בפרסיה, והיא גם הגורמת להתנהגותו הגסה, יוצאת הדופן: לעולם אין בראנד זו מבלה בחברת כוכבות הוליווד, לעולם אינו מומין אנשים מפורסמים לביקור בשתי דירתיו הרחבות והמרופשות (רצייתו למ' כור לו פעם שואב-אבק" סיפר סוכן-נוסע, "אולם כשנכנסתי לדירתו נוכחתי שהוא זקוק למחרשה" ולעולם אין הוא עונה על הטלפון בטרם יצלצל המכשיר עשרים פעם לפחות.

הכלוב המוזהב. מאיוך, בראנדו הוא קורא קבוע של ספרות-הגות קשה-לעיוול, מעדיף את התיאטרון על הקולנוע, את הקלאסיקה על המחזה המוסיקאלי. אם החליט בכל זאת לעבור מן הבמה לבד, הוא מסביר בגילוי-לב, "הרי הסיבה היחידה לכך היא שלא היה לי די כוח מוסרי לדחות מעל פני את הכסף".

במאבק מוסרי זה תלוי, כנראה, עתידו של אמר צעיר ומבטיח יותר מכל שידע ה' קולנוע במשך שנים רבות. כי הוליווד ה' כיחה כבר לא פעם שבעזרת הכסף היא מסוגלת להפוך גם את האישיות המקורית והחוקה ביותר לבובה היכנית, מאוהבת-ב' עצמה — בקיצור, לדמות הסטאנדארטית ה' חביבה על בית-החרושת לחלומות. בעבר היה בראנדו קיף מאוד בבחירת תפקידיו, הוא כמעט שלם פעם פיצויים של 2 מיליון דולאר לחברת פוקס, לאחר שהשתמש בכי' צוע תפקיד שיגורתי בסרט המצרי, שלא היה לפי רוחו. כשבוע שעבר, בד בבד עם זכירתו

שהשקיע לפני הסרטה הנידונים לחיים, סרט בו הוא מעצב את דמותו של קן, נכה-מל' חמה משותק: "הלכתי לבית-החולים לנכחי מלחמה משותקים בבירמינגהאם וישבתי בו שבועות אחדים בין הבחורים, כשאני נצ' בי שיאס גלגלים וחי אתם את חייהם לכל פרטי' הם. השיפוק הגדול ביותר שהיה לי מסרט זה, נבע מכך שהבחורים נתנו לבסוף את אישור' עם לתפקיד, עוד לפני ששיחקתי אותו נוכח המצלמות. הם האמינו לי כי אציג תמונה בלתי-משוחדת של חייהם.

אולם כדי להבטיח עוד יותר את נאמנותו של הסרט לחיים, צורפו לפי דרישתו אר' בעים וחמישה מהם לצוות השחקנים, מילאו את רוב התפקידים בסרט. נוסף על כך, שימשו עוד שלושה מהם כיועצים טכניים".

בהתכוננו לתפקיד נפוליון בסרטו האחר' רון דוירה השקיע שוב בראנדו עבודה רבה כדי לגלות מה פשר התנועה המפורסמת של המצביא המהולל, שנהג לתחוב את ידו הימ' ניה אל תוך חולצתו, גילה לבסוף לתדהמתו כי הסיבה היתה פרוואית מאד: בתלבשתו של נאפוליון לא היו כיסים כלל.

בראנדו עם אווה מארי סיינט ב'חופי הכרך'...

בפרס האוסקאר בשל משחקו כחופי הכרך, נודע כי הוא עומד לקבל על עצמו תפקיד ראשי בסרט ברנשים ובובות המצולם לפי מחזה בעל חשיבות למטה מבינונית, שעובד מתוך סיפורי דיימון ראניון. התהיה זאת תחילת הנסיכה? — לפי שעה, התשובה על כך צפ'נה בחיק העתיד.

סרמים האיש שלא הורעל

אין דבר קדוש היה שמו של סרט נודע בהשתתפות שחקנית מנוחה קארול לומבארד. כתבו, באירוניה סאטירית אופינית, בן (וג' נולד) הכס. העלילה נלקחה משם ל'אלום **בהתגשמותו**, סרטם האחרון, והמוצלח ביותר של זוג קומיקאים ג'רי לואיס ודין מארטין.

זה מעשה בהומר פלג (לואיס) הנחשב, בטעות, למי שהורעל בקנינים אכזריות, הופך לגבור לאומי, רואה את הלוייתו הוא לפני שהוא יורד, אלמוני, מעל דפי העתונות. אם מארטין אינו יותר מאשר בובה, הרי לואיס משיג הישגים נפלאים בחזונו בהתנש' מותו, במשחק עצור מן הרגיל שמרובות בו ההברקות. למשל: חיקוי צרפתי, אוסטרלי, יפני, הופעת בכורה רבת-רושם בסרט: שרי נורת.

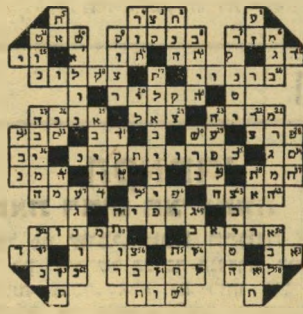
לאחר שורה של ראינות עם כתבניות ומזכירות, שהעלתה את חמת החברה הה' ליבודית, הכריז על אירוטיזם ל'בתי-דינים צר' פתיה, ביטל אותם אחר-כך כשנודע לו שהיו לה מהלכים בחוגי-אימים בפאריס.

את אגרופו ככותל מרוב זעם על צורת עכו' דה מרגיזה זאת, אמר להסחלק כליל מחש' מלית ושמה תשוקה, חזר בו בהשפעת קא' זאן.

אולם אם אין בראנדו נוטה להתחשב ביותר ברגישותם של אחרים, עדיין אין פירושו כי הוא עצמו אינו רגיש. כלפי חוץ הוא משחק כמעט תמיד את תפקיד הגבר הנוקשה. כש' הציגה בפניו פעם כוכבת צעירה את אחת הרכילאיות ההוליוודיות המפורסמות ביותר, המתימרת להיראות צעירה ונאה, נעץ בה בראנדו עיניים מרושעות, נהם: "אהה, זוהי כהודאי אמא שלך". אולם ברגע ראוותני פחות התוודה פעם: "אם אני נכנס לחדר שבו מצו' יים מה אנושים, ורק אחד מהם שונג אותי — ידוע ארע מייד, ואיאלץ לצאת מן המקום בו ברגע".

רגישות זאת, אמר הפסיכולוג שטיפל בו בשעת חולשה, היא היא בעצם מקור כשרונו הגדול לעצב חוויות אנושיות בצורה כה

המגזין החדש
חתימת עט
בערבות בראזיל
עלי באבה וארבעים
השודים
גבעה 24 אינה עונה

פתרון תשבץ 910

בין סומרי התשבץ יוגרלו **15 ספרים** מספרי הוצאת **ספרים**

ורבה קפץ ממקומו. הוא הרגיש לפתע כי הוא מתייגע לשווא. הוא נשען על הכותל, הצית לו סיגריה, ולאחר שעה קלה פתח ואמר: "אני עומד לגלות לך סוד, אדון, דבר שאמר לי הוגה (קדוש תורכי) אחד בסאלוניקי... אני אומר לך את הסוד, אף אם לא יועיל לך כלום. בזמן ההוא הייתי רוכל במקורן. הייתי מחזר על הכפרים ומוכר סלילי-חוטים, מחטים, חיי קדושים" מיני תכלין ומילפל. היה לי או קול בלתי-מצוי, הייתי זמיר ממש. עליך לדעת, כי הנשים מתפתות גם לקול ערב. ולמה לא תתפתנה — הפרוצות האלה! רק אלהים הוא היודע מה מתרחש בנבכי לבן! אתה יכול להיות מכוער כחטא, נכה וגיבן, אם אך יש לך קול ענוג ואתה יודע לומר, הנשים מאבדות את עשתונותיהן כליל. עברתי ברכולתי גם על-פני סאלוניקי והייתי מחזר אף על הרובעים התורכיים. וגראה שקולי שבה את לבה של אשה מושלמת עשירה, בתו של פחה, עד ששנתה נטרדה ממנה. היא קראה אליה הוגה זקן ומילאה את חוטניו מגידות. "אנא!" אמרה לו, "לך ואמרו לרוכל הגיאור, שיבוא אלי, אנא! אני מוכרתה לראות אותו. לא אוכל להארך רוחי עוד!" אותו הוגה יצע ומצא אותי. "שמע'א רומי צעיר", אמר אלי, "בוא עמי", "לא", אמרתי. "לאן אימר אתה להוליכני?" "יש כאן בת של פחה, שהיא כמעין מים חיים, היא מחכה לך כחודרה. בוא רומי צעיר!" אבל אני ידעתי, כי ברובעים התורכיים הם רוצחים באישון-לילה כופרים נוצרים. "לא, לא אלך עמך", אמרתי לו. "האינך ירא אלוהים גיאור?" "למה אירא?" "מפני שכל מי שיכול לשכב עם אשה, רומי צעיר, ואינו שוכב עמה, חטאה גדולה הוא חוטא. נערי, אם אשה קוראת לך לכוא אל מיטתה, ואתה אינך בא, תבוא כלייה על נשמתך! אשה זו תיאנח לפני הבורא ביום הדין ואנחתה שלה, תהיה אתה מי שתהיה, ואפילו מלא וגדוש מעשים טובים, אנחתה שלה תטיל אותך לגיהנום!" זהו קמע מתוך **המפר**. **זורבה היווני** מאת ניקוס קאזאנצאקיס אשר יצא בהוצאת **עיינות**.